

Fragment uit Annie van Gansewinkel & Marthe Verhoest,
Milou & Suus, De Eenhoorn, 2024.

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve
doeleinden en niet verder worden verspreid.

12.

‘Actie.’ Suus springt overeind. ‘We hebben naar de grond
gekeken, nu kijken we in de lucht.’

Milou snapt er niets van. Suus is al naar binnen gerend en
komt terug met een doos. Meteen trekt Milou het deksel
open. Geleurde balletjes.

‘Kun jij jongleren? Zonder wijsvinger?’

Suus knikt. ‘Kwestie van oefenen en jij kunt dat ook.’

Drie balletjes pakt ze uit de doos. ‘De doos stond ver
achterin op zolder. Ik kwam hem tegen toen ik De Kleine
Prins zocht. Benieuwd of ik het nog kan.’

Ze gooit een balletje en nog een. Dat valt, ze gooit, het valt.

Ze gooit, gooit, gooit.

En dan in een vloeiende golf volgen de balletjes elkaar.

Milou klapt in haar handen. ‘Dat wil ik ook.’

‘Probeer maar.’

Milou pakt drie balletjes. Ze gooit en vangt het eerste.

Daarna gooit ze er twee tegelijk en vangt er geen een.

‘Zal ik je laten zien hoe ik het heb geleerd? Bij jou gaat het
vast sneller, jij bent jong. Je begint met één.’

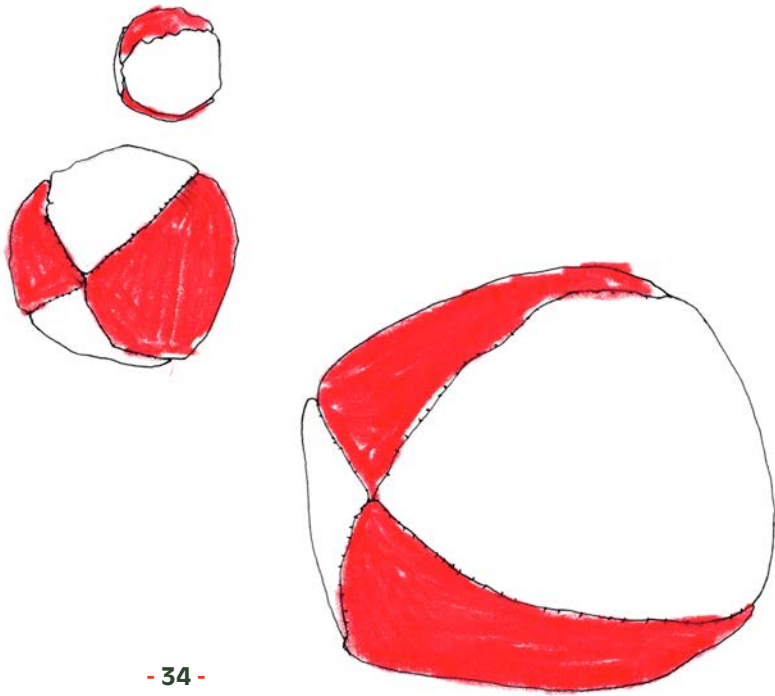
Eén maar. Dat valt tegen.

‘Ik weet het, Milou, dat is saai. Als je goed oefent, kun je al
snel met twee ballen. Ik doe met je mee. Eén bal, rustig van
de ene hand naar de andere hand. En terug, van de andere
hand in de ene hand. En opnieuw, en weer.’

Een tijdje later vindt Milou twee ballen al makkelijk. Dan laat Suus zien hoe het met drie gaat.

‘Je ziet het: jong gejongleerd is oud gedaan. Verder is het een kwestie van oefenen, oefenen, oefenen. Je mag deze ballen houden. Nu gaan we iets drinken. Van jongleren krijg je een droge keel.’

13.

Op de tuinbank drinken ze koel appelsap. Suus heeft het warm gekregen en wil uitrusten.

Milou wil het liefst meteen doorgaan met jongleren. Dan kan ze het sneller met drie balletjes. Daarna met vier, vijf misschien. Om hen heen zijn vogels en bloemen. Suus heeft haar ogen dicht. ‘Meer heeft een mens niet nodig. Luister hoe stil het hier is.’ Een glimlach om haar lippen.

‘Doe je ogen eens dicht. Dan zie je meer.’

Wat zegt Suus nou?

‘Gebruik ook andere zintuigen: luister, proef, ruik, voel.’

Milou sluit haar ogen en voelt de zon op haar wangen.

Vaag ruikt ze een bloemengeur en er is een nog sterkere geur.

‘Ik ruik de dennenbomen.’

‘Fijn hè. Met de warmte komen geuren beter vrij.’

Suus zucht tevreden. ‘Ik voel me zo rijk hier.’

Ze opent haar ogen en wijst om zich heen. Deze mooie tuin, dat snapt Milou.

Maar dat oude huis? Het is klein. De verf bladdert van de deur en de ramen. Binnen is het donker. Geen tv, geen gezellige meubels.

‘Later wil ik superrijk worden. In een megagroot huis wonen en alle spullen kopen die ik wil.’

‘Daar gaat het niet om in het leven. Dat heb ik wel geleerd.’

‘Waar gaat het dan om?’

‘Gezondheid. Vrij zijn. Kunnen doen wat je wil.’

Dat wil Milou ook.

‘Mensen om je heen en genoeg hebben aan jezelf.’

Hoort Suus wat ze zegt? Ze weet het allemaal zo goed.

Denkt ze.

‘Jij hebt nooit mensen om je heen. Je lijkt wel bang voor mensen. Je zei dat we anderen leuk vinden als we ze echt leren kennen. Ik moet van jou met andere kinderen spelen.’

Milou krijgt het warm en haar hart klopt razendsnel. ‘Zelf wil je niemand leren kennen. Dus krijg je geen vrienden.

Weet je, jij blijft liever alleen omdat je niet durft.’

Ze kan beter stoppen met praten. Waarom blijft ze dan ratelen?

‘Wat in De Kleine Prins staat, is waar. Grote mensen zijn stom.’ Milou krijgt het nog warmer. ‘Jij ook.’

Ze staat op. Haar hart gaat bijna ontploffen. Gloeiend heet heeft ze het.

Suus is intussen opgestaan. Ze heeft dan wel een vrolijke jurk aan, haar gezicht lijkt onweer. Haar ogen bliksemen.

Ze loopt naar binnen. Met een klap gaat de deur dicht.

Milou wacht een paar minuten. De deur blijft dicht.

14.

Plof, een bal valt. Dan plof plof, bal twee en drie. Ze leert het nooit.

Misschien moet Milou eerst goed met twee ballen oefenen. Ze wil te veel en te snel. Dat heeft Suus vaker gezegd.

Maar Suus weet heus niet alles.

De drie ballen zijn alweer gevallen. Jongleren gaat niet als je aan iets anders denkt.

Ze smijt een bal ver weg. Hij knalt tegen het raam van hun vakantiehuisje. Hopelijk hebben papa en mama dat niet gehoord. Anders komen ze met hun eeuwige *waarom?*-vragen.

Ben je boos, verdrietig? *Waarom waarom waarom?*

Daarom, maar *daarom* is geen reden.

Dan maar met twee ballen.

Dat ze boos en verdrietig is, heeft met Suus te maken.

Vannacht in bed heeft Milou gehuild. Stilletjes, anders zouden papa en mama wakker worden. Dan moest ze zeggen dat ze ruzie heeft gemaakt met Suus.

Hoe kan dat nou? zullen papa en mama vragen. Suus is zo lief.

Suus is helemaal niet lief. Suus is een verzuurde oude vrouw.

Anders had ze heus wel vrienden.

Milou heeft ook geen vrienden, maar zij is jong. Ze kan nog genoeg vrienden krijgen.

Nooit meer wil ze Suus zien. Haar geleende boeken duwt ze wel door de brievenbus.

Milou staart door het raam. Voor de zoveelste keer zijn de twee ballen gevallen.

Geen jongleerlessen meer van Suus, niet meer taartjes snoepen, spelletjes, zingen, stil zijn. Suus met haar enge kriebelbeestjes waar ze zo dol op is.

Op Milous wang kriebelt een traan.

Ze is boos op Suus die haar niet meer wil zien.

Boos op zichzelf ook.

Ze mist Suus, zelfs de beetje knorrige Suus die alles denkt te weten.